

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXV Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSO Krystyna Stawecka

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego (...) z siedzibą w P. w Niemczech

z udziałem obowiązanego Skarbu Państwa – reprezentowanemu przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w W.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

1. zabezpieczyć roszczenie majątkowe niepieniężne wnioskodawcy

(Uprawnionego) o ustalenie nieistnienia zobowiązania Uprawnionego z tytułu niewłaściwego wykonania umowy nr (...) z dnia 13 grudnia 2007 r. oraz o ustalenie nieistnienia prawa Uczestnika

(Obowiązanego) do skierowania do podmiotu trzeciego tj. Banku (...) s.a. z/s w W. określonego w Gwarancji Bankowej oświadczenia, że Uprawniony nie wykonał należycie zobowiązań wynikających z Umowy i ustalenie nieistnienia prawa Obowiązanego do żądania od Banku (...) s.a. w W. (adres: Al. (...) (...)-(...) W.) wypłaty kwoty 224.012, 48 złotych na podstawie gwarancji bankowej nr (...) wystawionej dnia 7 grudnia 2007 r. na zlecenie Uprawnionego na rzecz Obowiązanego

poprzez:

zakazanie bankowi (...) s.a. w W. (adres: Al. (...) (...)-(...) W.) wypłacenia kwoty 224.012, 48 złotych na podstawie gwarancji bankowej dobrego wykonania nr (...) wystawionej w dniu 7 grudnia 2007 r. wraz z późniejszymi zmianami.

2. w trybie art. 733 k.p.c. wyznaczyć wnioskodawcy (uprawnionemu)

2-tygodniowy termin na wniesienie powództwa w sprawie pod rygorem upadku zabezpieczenia.

UZASADNIENIE

Na podstawie twierdzeń uprawnionej spółki (...) z/s w P. w Niemczech Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2007 r. strony postępowania zawarły umowę o roboty budowlane i o wykonanie drogi expressowej nr (...) S. – G. , O. III węzeł M.- węzeł G. Północ od km 54+900 do km 81+613.W związku z tą inwestycją Bank (...) s.a w W. udzielił Obowiązganemu gwarancji bankowej dobrego wykonania nr (...) wystawionej w dniu 7 grudnia 2007 r., która była trzykrotnie aneksowana.

Wraz z upływem okresu gwarancji dnia 29 listopada 2009 r. nastąpił odbiór pogwarancyjny odcinka objętego umową i spisano protokół Komisji Odbioru Pogwarancyjnego, w którym stwierdzono pęknięcia w jezdni i ubytki w nawierzchni bitumicznej drogi (...). Z uwagi na warunki pogodowe Wykonawca (Uprawniony) zadeklarował zakończenie prac naprawczych na wiosnę 2013 r. W tym czasie zamawiający przesłał wykonawcy listę kolejnych nowych stwierdzonych usterek.

Wykonawca zakwestionował zakres prac naprawczych wskazany przez zamawiającego. Na skutek wymiany korespondencji stron doszło do propozycji uprawnionego o wydłużenie Gwarancji bankowej m. in. na lokalne usterki warstwy ścieralnej. Następnie doszło do spotkania stron w dniu 11 kwietnia 2014 r.

W dniu 30 kwietnia 2014 r. doszło do złożenia przez Obowiązanego żądania zapłaty przez Uprawnionego (wykonawcę) kwoty 224.012, 48 złotych, o czym bank powiadomił Uprawnionego w dniu 6 maja 2014 r.

Uprawniony uważa, że zakres świadczeń gwarancyjnych wskazany przez obowiązanego nie jest uzasadniony a tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia żądania wypłaty gwarancji. Ponadto niezrozumiała jest dla Uprawnionego wysokość kwoty żądanej gwarancji, ponieważ z dniem 1 maja 2014 r. zgodnie ze zmianą nr 3 do Gwarancji Bankowej jej wysokość uległa zmniejszeniu do kwoty 156.000 złotych z tytułu nasadzenia i usunięcia usterek w robotach drogowych.

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu wnioszek uprawnionej o udzielenie zabezpieczenia zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Roszczenie uznaje się za uprawdopodobnione, jeżeli istnieje uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne.

Zgodnie z ugruntowanym poglądem orzecznictwa roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego wnioszek może okazać się bezzasadny. Istotą postępowania zabezpieczającego, jako postępowania incydentalnego, nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu służy dokonywana przez sąd jedynie pobieżna analiza dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego.

W przedmiotowym stanie faktycznym, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności ujawnionych w niniejszej sprawie, uznać należy, że roszczenie uprawnionej zostało dostatecznie uprawdopodobnione.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia najczęściej określa się jako obiektywną w świetle obowiązujących przepisów, czyli wywołaną rzeczywistą koniecznością ochrony określonej sfery prawnej, potrzebę uzyskania orzeczenia sądowego o określonej treści. Przez pojęcie interesu prawnego należy zatem rozumieć, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni uprawnionemu należyłą ochronę prawną (T. Ereciński (red.) – Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom 3. Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis Warszawa 2006).

O interesie prawnym w rozumieniu art. 189 k.p.c. można mówić wówczas, gdy istnieje stan niepewności co do istnienia prawa lub stosunku prawnego, a wynik postępowania doprowadzi do usunięcia tej niejasności i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, definitywnie kończąc trwający spór albo prewencyjnie zapobiegając powstaniu takiego sporu w przyszłości. W grę wchodzi przy tym sytuacja, gdy powód może uczynić zadość potrzebie ochrony swej sfery prawnej przez samo ustalenie istnienia bądź listnienia prawa lub stosunku prawnego. W konsekwencji interes ten nie występuje, jeśli osoba zainteresowana może na innej drodze, np. w

procesie o świadczenie, o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, a nawet w drodze orzeczenia o charakterze deklaratorywnym osiągnąć swój cel (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 maja 2011r., II PK 295/10, LEX nr 898699).

Sąd uznał, iż do chwili zrealizowania gwarancji bankowej wnioskodawcy nie mogą uzyskać ochrony prawnej w ramach postępowania o świadczenie lub ukształtowanie stosunku prawnego.

Z uwagi na charakter udzielonej uczestnikowi (obowiązanemu) gwarancji bankowej - z założenia bezwarunkowej i płatnej na pierwsze żądanie beneficjenta, które to żądanie nie podlega żadnej weryfikacji merytorycznej przez bank-gwaranta, a z którym łączy się w przyszłości konieczność świadczenia przez wnioskodawców (uprawnionych) na rzecz banku - jedynym instrumentem realnie zabezpieczającym wnioskodawcę na czas trwania postępowania w sprawie jest ustanowienie wskazanych wyżej zakazów.

Zakazy te nie prowadzą do zaspokojenia roszczeń przyszłej powódki (tym bardziej, że roszczenia mają charakter roszczeń o ustalenie), lecz zmierzają wyłącznie do czasowego ze swej natury zablokowania możliwości zaspokojenia przez uczestnika (obowiązanego) jego roszczeń z tytułu wykonania umowy stron.

Brak zabezpieczenia w kształcie żądanym przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie uniemożliwi, a co najmniej znacząco utrudni, osiągnięcie celu przyszłego postępowania - w postaci zapobieżenia sytuacji, w której uczestnik (obowiązany), nie mając ku temu w istocie podstaw faktycznych, skorzysta z gwarancji bankowej udzielonej mu przez bank-gwaranta na zlecenie i ryzyko wnioskodawcy.

Udzielenie zabezpieczenia w żądanym kształcie stanowić będzie bowiem antycypacyjne, tymczasowe udzielenie wnioskodawcy takiej samej ochrony prawnej, jaką z założenia ma im zapewnić przyszłe orzeczenie merytoryczne w sprawie. A contrario zatem, w sytuacji braku owego zabezpieczenia, nawet przyszłe prawomocne orzeczenie w całości uwzględniające powództwo nie będzie w stanie zainteresowanym tejże ochrony zapewnić ani jej restytuować, ponieważ skutek, przeciw któremu skierowane będzie powództwo w sprawie, nastąpi w czasie trwania procesu.

Wnioskowany przez wnioskodawczynię sposób zabezpieczenia ma charakter niemajątkowy, z związku z czym podlegał rozpoznaniu zgodnie z przepisami art. 755 – 757 k.p.c. Wynikający z art. 749 k.p.c. zakaz dokonywania zabezpieczenia roszczeń przeciwko Skarbowi Państwa nie znajduje tu zastosowania, ponieważ dotyczy on wyłącznie roszczeń pieniężnych.

Zgodnie z treścią art. 730 § 3 k.p.c. przy wyborze sposobu zabezpieczenia Sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Wskazany w sentencji postanowienia sposób zabezpieczenia zapewni wnioskodawczyni należytą ochronę prawną, przy zachowaniu minimalnej uciążliwości zabezpieczenia dla uczestnika (obowiązanego). Ustanowiony sposób zabezpieczenia nie nakłada na uczestnika (obowiązanego) w istocie żadnych, nawet najmniej uciążliwych obowiązków czynienia, ani też nie obciąża go finansowo.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

Zarządzenie:

odpis postanowienie proszę doręczyć pełnomocnikowi uprawnionej i obowiązanemu wraz z odpisem wniosku o udzielenie zabezpieczenia wraz z załącznikami i z pouczeniem o zażaleniu.